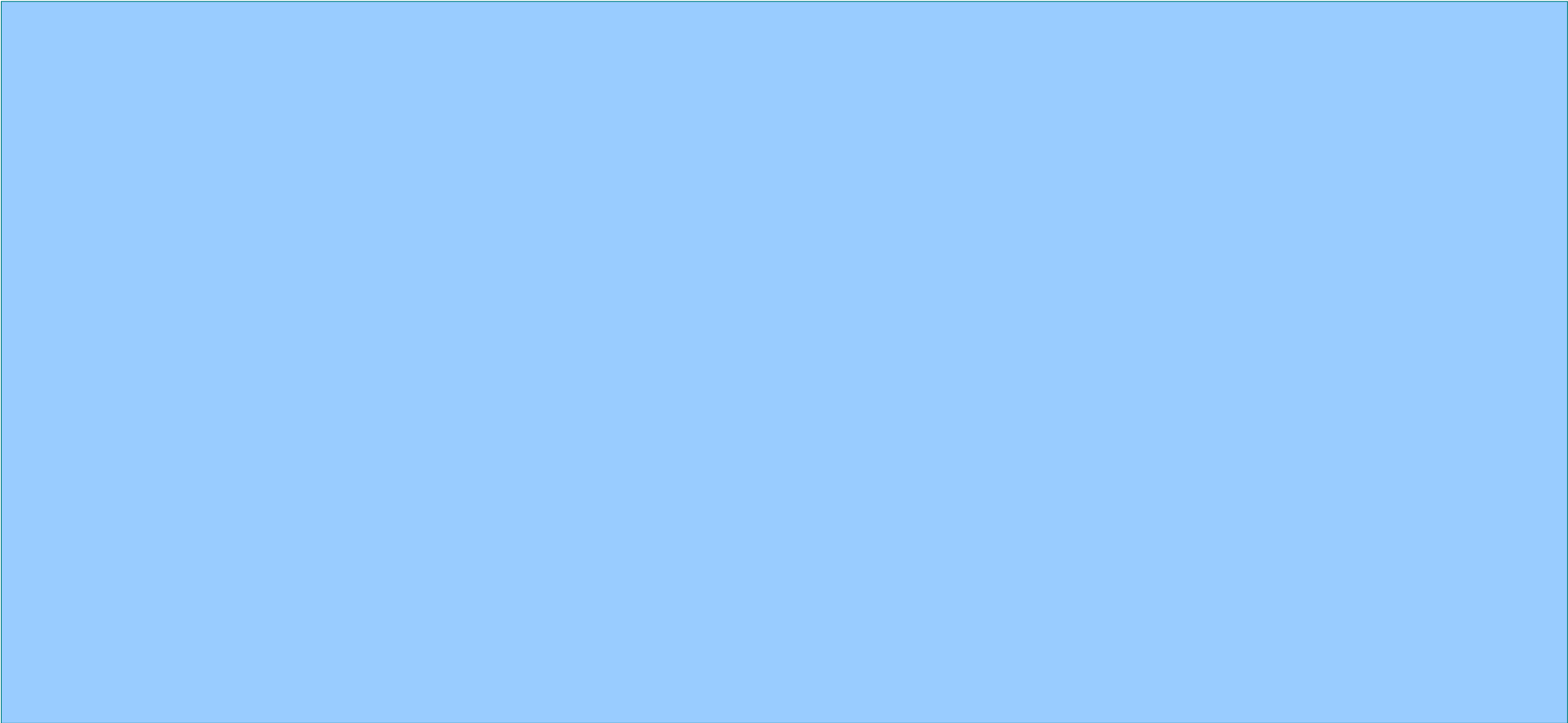

LIZI & ROBI KALANDJAI

Képességfejlesztő történet 3-6 éves gyerekeknek

Egy esős éjszakán Lizi és Robi, a cseppet sem átlagos ikerpár, békésen szunyókált emeletes bambuszágyukban. Az eső sűrűn verdeste az ablak alatt lévő lapuleveleket és Robi hirtelen felriadt... Ahogy ült az ágyában és szaporán kapkodta a levegőt, azon kezdett el gondolkodni, vajon merre járhat édesapja? Nagyon szerette, de sajnos keveset tudtak találkozni, ugyanis Dave, az apukájuk felfedező. Olyan lények után kutat, melyek mások szerint csak az álmokban léteznek... Lizivel még alig voltak pár hónaposak, mikor megajándékozta őket egy szőrös és nagy, meglehetősen ijesztő, de egyébként vajszívű mumussal, Zuzuval. Különleges ajándék volt ő, hiszen képes volt valóra váltani az álmokat, mindezen túl pedig meglehetősen falánk is volt. Zuzu minden éjjel felfalta a gyerekek gabonapelyhét, önfeledt nyámmogása közben pedig zuzogó hangot hallatott. Nevét is innen kapta, méghozzá Pegitől, az ikerpár dadusától, aki Lizit és Robit csecsemőkoruktól kezdve nevelte. ...

Robi az ágyában ült hallgatta az eső megnyugtató hangját
s közben egy könnycsepp gördült végig az arcán.

Lizi is felébredt és lenézett Robihoz.

- Miért nem alszol? - kérdezte Lizi.

- Apára gondolok és az utazásaira. - válaszolt Robi.

Több szó nem is kellett: Lizi lemászott, a két testvér
összebújt, és azt kívánták, bár együtt kalandoznának az
apukájukkal.

Hirtelen Zuzu lépett be a szobába, magához ölelte az
ikreket és a fülükbe súgta:

- Minden, amit tiszta szívből kívántok, az valóra válik!

Ebben a pillanatban Zuzu nagy levegőt vett, és
fújt két színes buborékot, -egy kéket és egy zöldet.

Pontosan akkorát, hogy a két gyerek elférjen bennük.

- Másszatok be és erősen gondoljatok édesapátokra.

Elég nagyok vagytok már ahhoz, hogy meglátogassátok
őt - mondta.

- Mi lesz Pegivel? - kérdezte Robi.

- Ne aggódj, semmit sem fog megtudni.

- Most pedig indulás!

Zuzu elmormogott egy varázs mondókát, ami útnak
eresztette az ikreket:

*„Buborék itt, buborék ott,
Valóra váljon álmodok,
Földön, vízen, levegőben,
Suhanjatok széleseben!”*

Látták, ahogy elhaladnak a házuk melletti kivilágított játszótér felett...

Látták az óvodát ahova jártak és az iskolát is ahol első évüket töltötték...

Látták ahogyan a város fényei lassan távolodtak, és ők egyre feljebb és feljebb, szinte a csillagos égitestekig szálltak.

Hirtelen egy jobb kanyar, egy bal kanyar és pikk-pakk meg is érkeztek. Egy sűrű erdő közepén találták magukat. Kimásztak a buborékokból és már fel is fedezték apukájukat, aki nagyon megörült a nem várt találkozásnak. Szorosan megölelték egymást, majd Dave elmondta nekik, hogy az Amazonasnál vannak és rögtön mesélni kezdett kalandjairól, hiszen volt belőle bőven! Több mesebeli lényel is találkozott itt, akadt köztük manó, de még tengerutazó sárkány is! Pár hónapja például apró termetű fa-lakó lényeket fedezett fel: ruhájuk levelekből készül, zöltséget és gyümölcsöt esznek, barátságosak és játékosak.

Csupán egy gond van velük: sajnos nem lehet érteni a nyelvüket, csak mutogatással és rajzokkal beszélgetnek. Ők az Olitorok, akiknek nem melleleg varázs-érintésük van! A két gyerek ámulattal hallgatta édesapjuk beszámolóját. Egyszer csak egy apró fa-lakó pottyant Robi vállára, majd rengeteg apró lény vetette magát az ikrekre. Lizzi megijedt egy kicsit, de apukája megnyugtatta, hogy az olitorok így üdvözlík látogatókat. Bár mindketten nagyon örültek az új ismeretségnek, de Robi gondolatai csak a Tengeri Utazó Sárkány körül forogtak, így megkérte apukáját, hogy mutassa meg nekik. Dave elővett egy fából készült sípot és megfújta. A sípszóra ott is termett előttük a Sárkány: óriási volt, smaragd zöld pikkelyei pedig vakítóan csillogtak a napfényben.

- Felülhetünk rá? Repülhetünk vele? - kérdezte Lizi és Robi izgatottan.

- Persze, és repülünk is vele, úgy is éhes már - válaszolta apukájuk.

- Mit eszik? - ő is zöldséget és gyümölcsöt? ...

- A halat szereti. - mondta Dave.

Felpattantak a Sárkány hátára és körbe repültek az Amazonas menti erdőket. Később a végtelen kétség irányába szálltak, hogy a sárkány halászhaszon.

- Mennyi víz. - ámult Lizi.

- Ez az Atlanti óceán. - mondta Dave.

Megvárták, hogy a Sárkány jól lakjon, ők is ettek

vele egy kis zöldséget és gyümölcsöt, ezután visszafordultak, ideje volt indulni.
- Hamarosan itt a reggel, Pegi biztosan mérges lesz, ha nem talál ágyban benneteket.
Amikor bemásztok a buborékba mondjátok el ezt a mondókát:
„Buborék itt, buborék ott
Otthon legyek, mire kimondom HOPP!” - mondta Dave.
Robi és Lizzi is elmondta a varázs mondókát és mire befejezték "HOPP", már az ágyukban voltak.
Az ikrek elmesélték Zuzunak, hogy micsoda kalandban volt részük, kicsivel később pedig már aludtak is.
Pegi ébresztette őket.

Jól aludtatok? - kérdezte.

Lizi és Robi csak huncutul mosolygott, egy álmos bólintással feleltek a kedves dadus kérdésére.

Fenséges illat szállt be a konyhából, amire a két gyerek felkapta fejét.

- Mi a reggeli Pegi? - kérdezték.

- Zuzu megint felfalta a gabonapelyhet, így halat sütöttem zöldségekkel. Csináltam egy kis gyümölcsrizst is, remélem ízleni fog. - mondta Pegi.

Az ikrek már ugrottak is ki az ágyból, leültek a konyhaasztalhoz és neki láttak a reggelinek.

Robi és Lizzi megbeszélték, hogy az utazásuk a az ő titkuk marad ... és persze a vajszívű mumusé, Zuzué.

